

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 2665

гр. София, 31.03.2022 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 74
състав**, в закрито заседание на 31.03.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ива Кечева

като разгледа дело номер **3005** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.166, ал. 4 АПК вр. чл.172, ал.6 ЗДвП.

Производството по делото е образувано по жалба на А. З. Х. Х. срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка по чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДвП № 563/03.02.2022 г., издадена от мл. автоконтрольор в 02 група, 02 сектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с която е наложена принудителна административна мярка – временно отнемане на свидетелството за управление на МПС, до решаване въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца.

С жалбата е направено искане за спиране на основание чл. 166 АПК на предварителното изпълнение на оспорената заповед № 563/03.02.2022 г.

Административен съд София – град, за да се произнесе по искането с правно основание чл. 166, ал. 4 вр. ал. 2 АПК, приема от фактическа и правна страна следното:

Със Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 563/03.02.2022 г. по чл. 171, т. 1, б. „б“ ЗДвП, издадена от мл. автоконтрольор в 02 група, 02 сектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, на А. З. Х. Х. е наложена принудителна административна мярка – временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач, до решаване на въпроса за отговорността, но за не повече от 18 месеца. Налагането на ПАМ е мотивирано с обстоятелството, че на 03.03.2022 г. около 23:35 часа в [населено място], по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица], А. З. Х. Х. е управлявал лек автомобил марка „С.“ модел „Б.“, с рег. [рег.номер на МПС], собственост на [фирма], след употреба на алкохол.

Съгласно чл. 172, ал. 5 ЗДвП обжалването на заповедите за налагане на ПАМ по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се извършва по реда на Административнопроцесуалния кодекс, а подадената жалба не спира изпълнението на заповедта (чл. 172, ал. 6 ЗДвП). Съобразно разпоредбата на чл. 166, ал. 4 АПК допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен

закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал. 2. Относно административните актове от вида на процесния не е налице изрична забрана за съдебен контрол, поради което искането за спиране на предварителното изпълнение на обжалваната заповед е допустимо.

Съгласно чл. 166, ал. 2 вр. ал. 4 АПК при всяко положение на делото до влизането в сила на решението по искане на оспорващия съдът може да спре предварителното изпълнение, допуснато с влязло в сила разпореждане на органа, издал акта по чл. 60, ал. 1, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда. За разлика от случаите, в които административният орган с разпореждане допуска предварително изпълнение на издадения от него административен акт, след като прецени, че са налице предпоставките чл.60, ал.1 АПК, в случаите по чл.166, ал.4 АПК законодателят е този, който нормативно е презюмирал наличието на един или повече от тези критерии, в чиято защита изключва суспензивния ефект на оспорването по чл.166, ал.1 АПК и позволява незабавното изпълнение на акта. Спирането предпоставя наличие на друг противопоставим правен интерес, който по степен на важност е съпоставим или надделяващ над тези, регламентирани с чл. 60, ал. 1 АПК, защитени от допуснатото със закон предварително изпълнение. В съответствие с това всички заповеди по чл.172, ал.1 ЗДвП са незабавно изпълняеми на нормативно основание, с оглед осигуряване безопасността на движението по пътищата и преустановяване на административни нарушения, които застрашават живота и здравето на хората – чл.171 ЗДвП. Съобразно изискванията на чл. 166, ал. 2 АПК жалбоподателят, който иска спиране на изпълнението на акта, следва да установи, че от допуснатото по закон предварително изпълнение ще последва значителна или трудно поправима вреда или че ще бъде засегнат особено важен негов интерес.

Жалбоподателят мотивира искането си за спиране на предварителното изпълнение на процесната заповед с обстоятелства, че е с предоставен хуманитарен статут и документите му са под специален режим, като същевременно семейството му се състояло от петима членове, трима от които са непълнолетни деца, нуждаещи се от непрекъсната грижа и придвижване до различни места – детска градина, училище и др. Така заявените от лицето обстоятелства, които не са подкрепени с доказателства, не са противопоставими на защитения с разпоредбата на чл. 172, ал. 6 ЗДвП обществен интерес. Предварителното изпълнение на акта не представлява непреодолимо, съществено препятствие за жалбоподателя да изпълнява личните си и семейните си задължения - не налице пречка лицето да води децата си на детска градина и училище, използвайки достъпния градски транспорт на територията на [населено място], както и да полага грижи за децата си. Отнемането на свидетелството за управление на МПС не ограничава правото му на свободно придвижване, а касае временно ограничаване на упражняването на едно придобито по нормативен ред право - да управлява МПС. Според съда не е налице вероятност, с оглед представените по делото доказателства, от изпълнението на заповедта да произтече трудно поправима вреда, както и че негов особено важен личен интерес ще бъде засегнат, при това с достатъчен интензитет, че да надделее над обществения такъв. При преценката си съдът съобрази и обществения интерес, който в случая предварителното изпълнение охранява, с оглед характера на нарушението, за което е издадена процесната ПАМ, а именно управление на МПС след употреба на алкохол.

По гореизложените съображения настоящият съдебен състав приема, че искането с правно основание чл. 166, ал.4 АПК е неоснователно и следва да бъде отхвърлено.
Воден от горното, Административен съд София–град,

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ искане на А. З. Х. Х. за спиране на предварителното изпълнение на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДвП № 563/03.02.2022 г., издадена от мл. автоконтрольор в 02 група, 02 сектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР.

Определението може да бъде обжалвано с частна жалба пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: